

биятъ византийската граница. Едни довели дебелите върбови трупи, издълбали много лодки, други сглобили плутове, та съ тѣхъ решили да преплаватъ Дунава; трети стегнали конетѣ съ вързани мѣхове и се хвърлили въ Дунавскитѣ води, а четвърти чакали зимата и кога рѣката замръзнала, тѣ веднага се възползували, минавали на дѣсния брѣгъ и оттамъ бързо се намѣквали въ гористата Мизия чакъ до Стара Планина.

Славянскитѣ войници съ лодки минаватъ Дунава.

Византийската войска тичала ту тукъ, ту тамъ да спира славянския порой, но най-сетне се уморила и оставила славяникитѣ дружини да правятъ каквото щатъ.

Така славянитѣ най-първо надвили и минали Дунава около Силистра. Други по-късно пробии и минали Дунава при Видинъ и напълнили тимошката долина. Трети пробии и минали Дунава при Никополъ — Сомовитѣ. Мжжетѣ съ коне вървели напредъ да узнаятъ има ли неприятелска войска или не, разглеждали